

de, især i amerikansk erhvervsliv, på det seneste. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er til debatten om A- og B-aktier. Jeg forstod, at det er meget vigtigt for hr. Erik Larsen, at vi følger EU-reglerne næsten til punkt og prikke, og derfor vil jeg spørge: Når nu EU-kommissær Bolkestein igen kommer med sit overtagelsesdirektiv, og det i realiteten de facto underminerer den særlige dansk-svenske ordning med A- og B-aktier, vil hr. Erik Larsen så støtte forslaget?

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Jeg skal ikke sætte mig til doms over, hvordan danske virksomheder ville have reageret i givne situationer, men jeg synes, at vi med hensyn til danske virksomheder ikke ligefrem ser tilstande, der legaliserer, at vi skulle lave nogle lovopstramminger på de områder, hr. Trøjborg nævner.

Hvad Venstre vil gøre, når man fra EU igen kommer frem med et forslag om forbud mod A- og B-aktier: Jeg er temmelig sikker på, at vi stadig vil søge om en undtagelse, ligesom vi har gjort tidligere, fordi vi mener, at det på grund af dansk tradition og måske ikke mindst på grund af den virksomhedsstruktur, vi har i Danmark, har en vis betydning, at vi kan fastholde A- og B-aktier.

Colette L. Brix (DF):

Som Dansk Folkepartis ordfører må jeg afvise Socialdemokraternes udspil. Udspillet er et sammensurium af forslag hentet fra Revisorkommissionen, Nørby-udvalget og Socialdemokraternes tænketank, og de mange forslag spænder således fra sympatiske forslag til, lad mig sige det direkte, erhvervsfjendtlige forslag.

I kølvandet på de mange erhvervsskandaler er det da godt at få luftet ud i både virksomheder og hos deres revisorer. Det er vigtigt, at der er rene linjer, som kan skabe et sundt og troværdigt erhvervsliv med et velfungerende kapitalmarked, men grundlæggende hylder Dansk Folkeparti de traditioner, vi har for at lade markedet løse dets egne problemer så langt hen ad vejen det kan lade sig gøre. I dette tilfælde gælder det både for informationsforpligtelserne, aktieselskabernes årsrapporter og selvfølgelig også kapitalmarkedets forhold til opdeling i A- og B-aktier.

Vi mener, at på en række af punkterne i Socialdemokraternes forslag er markedet allerede på vej i den ønskede retning. Vi mener blot i

modsatning til Socialdemokraterne, at det ikke skal være politikerne, der dikterer den konkrete løsning. Det skal være aktionærene, Fondsbørsen eller virksomhederne selv, der trækker i den retning.

Socialdemokraternes konkrete udspil kan inddeles efter de tre forskellige lovområder, som forslaget vedrører: revisorlovgivningen, årsregnskabslovgivningen og selskabslovgivningen.

Kl. 17.40

Med hensyn til habilitetsreglerne finder vi, at man bør vente på regeringens udspil. Kravet om offentliggørelse af Revisortilsynets Kvalitetsråds afgørelser i ikkeanonymiseret form har imidlertid ikke Dansk Folkepartis opbakning, for af hensyn til retssikkerheden for den lille revisorvirksomhed bør der ikke gøres forskel til andre brancher, f.eks. VVS, teknik, byggeri m.m., hvor den erhvervsdrivende forbliver anonym gennem hele disciplinærsystemet.

Forslaget lægger op til, at hvert medlem af direktion og bestyrelse i børsnoterede statslige aktieselskaber skal oplyse størrelsen af vederlag, pension, aftrædelsesordninger, incitamentsprogrammer, frynsegoder m.v. i årsrapporten. Dansk Folkeparti mener, det er et spørgsmål om tid, før virksomhederne selv vælger at oplyse dette, eller Fondsbørsen kræver denne information. Pointen er imidlertid, at Dansk Folkeparti grundlæggende ønsker, at markedet selv regulerer dette. Vi har i Danmark en årelang tradition for et markedsbaseret kapitalsystem, og vi ønsker ikke, at politikerne skal pådutte selskaberne og aktionærene, hvad der er ret og vrang.

Forslagene inden for selskabslovgivningens område lægger op til at tvinge aktieselskabernes bestyrelser til at interessere sig for valget af kommunikation med den eksterne og interne revision, samt at princippet »én aktie, én stemme« gennemføres for alle nye selskaber og de fleste selskaber, der ønsker at udvide aktiekapitalen. Det første krav er måske relevant for de helt store virksomheder, men det er at skyde gråspurve med kanoner for flertallet af danske aktieselskaber.

Det andet krav »én aktie, én stemme« er igen et udtryk for Socialdemokratiets bedreviden og trang til millimeterdemokrati. I dag kan virksomheder udstede A- og B-aktier med forskellig stemmeret, og det bør alene være op til virksomhedens ejere og generalforsamlingen at bestemme, om det fortsat skal være sådan. Hvis der ikke er nogen købere til aktier uden stemmeret,